

राक्षसानां विशेषस्तारतम्यमैश्वर्यादिकृतं अस्य रावणस्य प्रभावश्चावेक्षितः ॥ ५ ॥ अप्रमेयस्य अपरिच्छेद्यस्वरूपस्य अपरिच्छेद्यगुणस्य च सर्वसत्त्वदयावतः सर्वं सत्त्वं बलं द
 याच यस्य सर्वसत्त्वेषु दयावत इति वा दयावत्त्वादेव सीतार्थं त्रैलोक्यानाशनं रामस्य समाश्वासयितुं युक्तमिति शेषः ॥ ६ ॥ आश्वासयामि वर्तमानसामीप्ये भविष्यति लट् ॥
 नहि नापि ॥ ७ ॥ दोषवत्कार्यहानिदोषवत् ॥ ८ ॥ तदेवाह ॥ गते हीति ॥ तत्र रामसमीपे ॥ ९ ॥ आश्वासयितुं सीतासंदेशकथनेन तथा इयमप्याश्वासयितुं न्याय्येति शेषः
 राक्षसानां विशेषश्च पुरीचेयं निरीक्षिता ॥ राक्षसाधिपतेरस्य प्रभावो रावणस्य च ॥ ५ ॥ यथा तस्याप्रमेयस्य सर्वसत्त्वदयावतः ॥ समा
 श्वासयितुं भार्यापतिदर्शनकांक्षिणी ॥ ६ ॥ अहमाश्वासयाम्येनां पूर्णचंद्रनिभाननां ॥ अदृष्टदुःखांदुःखस्य न त्वंतमधिगच्छतीं ॥ ७ ॥
 यदि त्वहंसतीमेनां शोकोपहतचेतनां ॥ अनाश्वास्य गमिष्यामि दोषवद्गमनं भवेत् ॥ ८ ॥ गते हि मयितत्रेयं राजपुत्री यशस्विनी ॥ परि
 त्राणमपश्यंती जानकी जीवितं त्यजेत् ॥ ९ ॥ यथा च समहाबाहुः पूर्णचंद्रनिभाननः ॥ समाश्वासयितुं न्याय्यः सीतादर्शनलालसः ॥
 ॥ १० ॥ निशाचरीणां प्रत्यक्षमक्षमंचाभिभाषितं ॥ कथं नु खलु कर्तव्यमिदं कृच्छ्रगतो ह्यहं ॥ ११ ॥ अनेन रात्रिशेषेण यदि नाश्वास्यते म
 य ॥ सर्वथानास्ति संदेहः परित्यक्ष्यति जीवितं ॥ १२ ॥ रामस्तु यदि पृच्छेन्मां किं मां सीता ब्रवीद्वचः ॥ किमहंतं प्रतिब्रूयाम संभाष्य सुमध्य
 मां ॥ १३ ॥ सीतासंदेह रहितं मामितस्त्वरयागतं ॥ निर्देहो दपिकाकुत्स्यः क्रोधतीव्रेण च क्षुपा ॥ १४ ॥ यदि बोधो जयिष्यामि भर्तारं रामका
 रणात् ॥ व्यर्थमागमनं तस्य ससैन्यस्य भविष्यति ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सीतासमाश्वासनं च कष्टमित्याह ॥ निशाचरीणामिति ॥ तासां प्रत्यक्षं सीताया अभि
 भाषणमक्षममयोग्यं ॥ अत इदं कार्यं कथं कर्तव्यमित्येवं कृच्छ्रगतो ह्यहं ॥ ११ ॥ कालविलंबश्चाश्वासनस्यायुक्त इत्याहानेनेति ॥ १२ ॥ संभाषणं चावश्यकमित्याह ॥
 रामश्चेति ॥ मामुद्दिश्य सीता किमब्रवीदिति चेत् रामो मां पृच्छेदित्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यथेनाम संभाष्यैव भर्तारं स्वस्वामिनं सुधीवं रामकारणाद्यदिवोद्योजयिष्यामि उद्यो
 गं कारयिष्यामि तर्हि तदागमनं व्यर्थं स्यात् ॥ अनाश्वासितया सीतया ततः प्रागेव देहत्यागादिति भावः ॥ १५ ॥